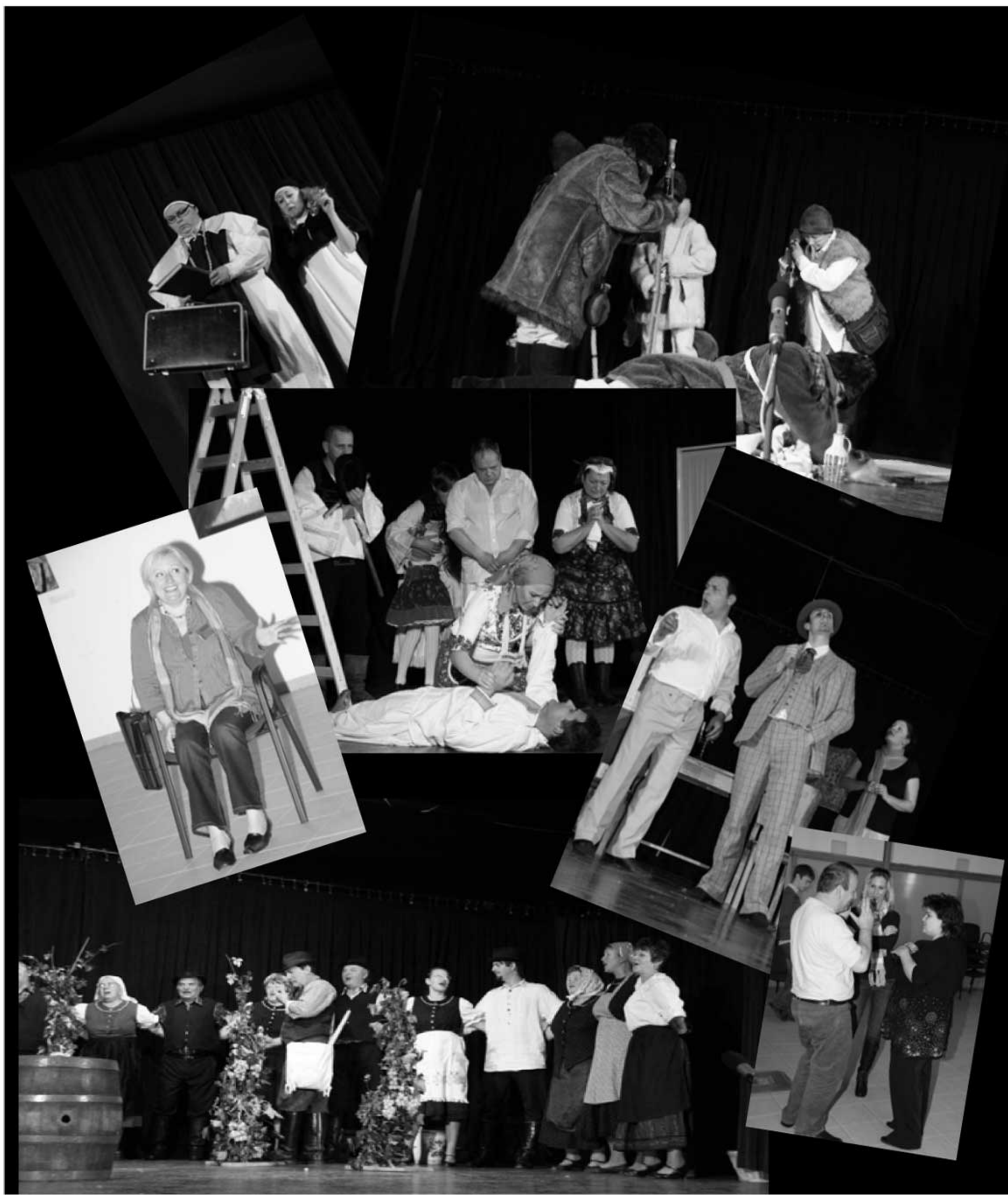

LAKOMA

2010. NOVEMBER 20.

SZOMBAT

Féling Színházi Csoport

A Féling Színházi Csoport 1978-ban Békéscsabán alakult, folyamatosan 1987-ig működött. Ez időtartamban rendszeresen jelentkezett bemutatókkal. Közülük több kapott (a korszakban adott értékelési rendszer alapján) úgynevezett „országos arany” minősítést, egy előadása nemzetközi színházfesztivál-meghívást. Tagjai közül többen nyertek „egyéni alakítás” díjat. A társulat 2006-ban, a „Csaba” Honvéd Kulturális Egyesület Művelődési Háza meghatározó támogatása mellett újította fel munkáját, s folyamatosan működik. 2007-től folyamatosan újabb bemutatókkal jelentkezik.

Ez időszakban A. Jarry: Übű király, Schwajda Gy.: Csoda, Czako G.: Disznójáték, A. Csehov: Medve, Boldizsár P.: Félálmaink című műveket mutatta be. A székhelyi előadások mellett rendszeresen szerepel az esztergomi Piknik Fesztiválon, a szilágycsehi PADIF-on (Partium), az Egressy Béni Országos Színjátszó Fesztiválon, középiskolás korú csoportja a solymári Angol Nyelvű Diák Drámafesztiválon.

A. Csehov: Medve

Egy nehéz természetű, nőgyűlölő földbirtokos, és egy – férje emlékéhez bigott módon ragaszkodó – özvegyasszony esete, amelyben kettejük összeütközése a halott férj tartozása miatt robban ki. A férfi követel, az asszony nem fizet. Már-már pisztolypárbajra kerül sor, amikor az utolsó percben a kardos menyecskéből előbújik a nő...

Boldizsár Péter: Félálmaink

Két csavargó álmodik a puszta földön, azaz csak félálmodik, mindarról, ami nincs neki; nőről, fürdőszobáról, puha, meleg, fehér takaróról... Nagy a kísértés mindannyiunk számára, álmokba menekülni.

Szereplők:

Medve

POPOVA JELÉNA IVÁNOVNA:

Salka Zsuzsanna

SZMIRNOV GRIGORIJ SZTYEPÁNOVICS:

Skorka Tibor

LÚKA: Fejes István

Félálmaink

Skorka Tibor

Fejes István/Csipke Sándor

**N
Á
N
A**

Az előadás egyszerűen botrányos volt. A színészek nem voltak tisztában a szöveggel a sűgő lehallatszott a nézőterre, a főszereplő állandóan szabotálta az előadást és volt színész, aki ittasan jelent meg a színpadon. A beszédhibás szereplőket majdnem kifelejtettem. A dadogás egyszerűen idegesítő a színen és teljesen kizökkent abból, hogy figyelni tudjak. A rendezőnő sem nagyon volt tisztában a dolgokkal és a darab végére teljesen összeomlott. Amit pedig a zsűrivel csináltak az nem volt szép, sőt egyenesen ronda dolog volt, mert ha jól láttam szegények épp középen ültek.

Gratula a Nánai színjátszóknak.

Szpisák Gyula

Viszta

A **VISZTA** (Vidám Iparisták Színhátszó TársulatA) 2008-ban alakult a Komáromi Ipari Szakközépiskola falai közt a komáromi Városi Művelődési Központ támogatásával.

A Csoport vezetőjének akkor Kiss Péntek Józsefet választotta az iskola vezetősége, aki első ízben a *Képzelt riport egy amerikai pop-fesztiválról*-t álmodta színpadra. A nagy sikerre való tekintettel 2009-ben a *Hair* című musicalt adta elő a társulat több ízben. A II. Országos Zenés Színpadok fesztiválján különdíjat is kaptak egy táncjelenetért. Ezen felül 2 alakításdíjat is magáénak tudhat a csoport.

2010-ben a csoport egy része kicserélődött, és rendezőváltásra került sor. A fiatal rendező, Finta Márk *A dzsungel könyve* című musical-t vitte színpadra a színhátszókkal.

A dzsungel könyve című darabot aligha kell bemutatni. Az egyik legismertebb magyar musical Rudyard Kipling regénye nyomán íródott, Dész László és Geszty Péter dalaival fűszerezve.

Szereposztás:

Maugli - **Matusek Attila**
Akela - **Fekete Dániel**
Bagira - **Hamerlik Bettina**
Balú - **Csicsó Tamás**
Ká - **Zsidek Pál**
Sir Kán - **Renczés Balázs**
Csil - **Kovács Tamás**
Túna - **Szekeres Patrícia Gabriella**
Buldeo - **Csicsó Tamás**
Főmajom - **Fazekas Csaba**
Éhfarkas - **Sárkány Rebeka**
Vérfarkas - **Juhász Orsolya**
Gyászfarkas - **Banzi Réka**
Furkófarkas - **Forró Ildikó**
Férfi, majom, farkas - **Szuri András**
Továbbá - majmok, keselyűk és emberek

RENDEZŐASSZISZTENS: Dobos Boglárka

KOREOGRÁFUS: Csenky Nikoletta

KORREPETÍTOR: Kovács Katalin

RENDEZŐ: **Finta Márk**

A zsűri tagjai: Körömi Gábor, Tóth Zsuzsanna, Vladimír Sadílek és Havasi Péter

A „Toncsi” című darab szerencsés előadása

A rendszeresen visszajáró nánaiak Zdenek Sverak és Ladislav Smoljak Beugrás című darabját mutatták be. A mű egy falusi színjátszócsopotról szól, akiknél váratlanul kiesik egy szereplő, és megkéri a híres Kapor Rezsőt (Khéli Bálint), ugorjon be. A színész dilettnás, beképzelt és természetesen semmit nem tud a szerepről. Ezt a darabot a nánaiak játsszák először magyarul. Külön nekik fordították le, úgyhogy tekinthetjük ezt egyfajta ősbemutatónak.

A rendezés átgondolt volt és összeszedett, a színjátások hatalmas kedvvel és energiával

játszottak. Az előadás végére úgy érzem ránk is átragasztották túlaradó jókedvüket.

Az Rezsőt játszó színész nagyon jól megoldotta a feladatot, nem ripacszkodott, illett hozzá a karakter. Külön dicséretet érdemel a Tónit illetve Toncsit játszó színész (Piski Erik). Nőies mozgásával és hangnemével sok vicces pillanatot szerzett a nézőknek. Egészeben véve a színészi játékok jobbak, mint általában az amatőr színjátszóknál. Érthetően, szépen beszéltek. Egy pillanatra sem éreztem bennük bizonytalanságot, vagy félelmet, vagy akár komolytalan-

ságot. Még a legröhejesebb jeleneteknél se estek ki a szerepükből. Ez volt az első olyan előadás, amit a közönség igazi nagy vastappsal jutalmazott. Megérdemelték.

Szűcs Éva

Gyógyszer idegesség ellen:Vezekény

Ha az ember pattanásig feszült (hogy ki és hogyan csinált belőle időzített méregbombát, nem tartozik e cikk tárgyához), szóval ha pattanásig feszült, üljön be a Vezekényi Görbetükör előadására. És elfelejt mindent. A rövid kis improvizatív előadás egy vad dzsugelbe kalauzolja el, ahol bizony emberek benszülöttek élnek. Minek örülnek ezek a legjobban? Hát jó húsban lévő apácának, akinek (térítő) jószándéka felől semmi kétség. A benszülöttek viszont ma még nem ettek, és házi kis-kedvencük, a gorilla is éhes

ám...

Aki ott volt, láthatta, mire jutottak a kannibálok, különleges halandzsanyelvükkel jól megmozgatva nevetőizmainkat, törzsi táncot járva, apácalevest főzve. Aki nem látta, az félórányi felhőtlen kikapcsolódással, kacagással lett szegényebb.

Kocsár Zsuzsanna

A 2002 óta működő **Buzitai Citerazenekar** az idei Biborpiros Szép Rózsa versenyen arra bizonyult érdemesnek, hogy képviselje a Felvidéket a Vass Lajos Kárpát-medencei Népzenei Találkozón, ahol 2010. november 6-án ifjúsági kategóriában egyedüli citerazenekarként megkapta a Vass Lajos-nagydíjat. A dalos kedvű citeráslányoknak, és vezetőjüknek, Göröcs Jánosnak szívből gratulálunk.

Hófehérke, törpék, táncosok

Kissé eltúlzott gesztusokkal és mozdulatokkal díszített, remek fantáziával tálalt Hófehérke-show-val leptek meg minket a tallósi örökmozgó fiatalok, nagyon jól válogatott zenékkal, zörejekkel, hangeffektusokkal érzékeltetve Hófehérke és a törpék történetét. Bár a törpék csak hatan voltak, akrobatikával tüzdelt ugráncmozgásuk feledtette a létszámbéli hiányt. A kosztümök, a mozdulatok egyaránt átgondolt rendezői koncepcióról tanúskodtak, a modern táncok elemeit ötvözve klasszikusabb megoldásokkal. Bár számomra nem derült ki rögtön, Hófehérkét a királyfi mentette-e meg két fekete ruhás segítőjével, vagy valaki más, akiről a meseírók nem tudnak, de a brake és más táncelemek annyira leköttették a figyelmemet, hogy nem érdekelt az ilyen apró részletek. A banya második kísérleténél már sárga-fekete ruhás táncoslányok keltették újra életre Hófehérkét, és ekkor elfogadtam, hogy a mesébe ez is belefér, (ahogy aztán a roma motívumok és csárdás is a lagziban), a királyfi pedig majd később jön – és jött is, amint az a nagykönyvben írva vagyon. És élveztem tovább a pazar koreográfiát, az összehangoltságot, a kisebbek csetlés-botlását, a nagyok profizmusát. Mit mondjak: ilyet én még életemben nem láttam!!! És nem is fogom elfelejteni.

Kozsár Zsuzsanna

É
S
?
!

Mivel az **ÉS? SZÍNHÁZ!** A bajusz című előadásával már tavaly volt Szepsiben így született meg az ötlet, hogy az **ŐS ÉS?!** tehát az **ÉS? SZÍNHÁZ!** űs tagjaival rakjunk össze egy rövid, de annál játékosabb előadást, Raymond Queneau Stílus-

Dzsungel könyve

Hát, nem tudom, nem tudom. Mindig félek olyan darabokra beülni, amit már láttam jól megcsinálva, mert akarva akaratlanul, de mindig összehasonlítom a már látottakkal. Nem vagyok annyira a zenés darabokért sem, de ha igazán jó, akkor tudom élvezni. Sajnos ezt most nem tudtam. Voltak jó pillanatok a darabban, de sem a szereposztással, sem az énektudással nem voltam megelégedve, és hát a zenés darabok alapja sajnos pont ez a két dolog. Nem igazán értem, miért kisebb egy Balu, mint egy embergyerek vagy egy keselyű. A pofonok és az álbojcsesség így teljesen elvesztik varázsukat és hiteltelenné válnak. A technika sem kedvezett az előadónak és megint, mint minden évben (magamat ismételve)konstatálom, hogy ha nem jó a hangosítás, akkor inkább mellőznünk kéne azt, és nem erőltetni. Jobb egy halk előadás, mint egy zavaró recsegős valami. Kiemelkedő színészi teljesítményt nem igazán láttam, de ez nem a színészek hibája, mert vannak közöttük olyanok, akiket színpadra teremtett a jó Isten, csak kevés instrukciót kaphattak, és nem igazán tudtak mit kezdeni magukkal a színen, főleg ha épp nem volt szövegük. A főszereplők közül szsszsszeretném Kát kiemelni. Nagyon jól csinálta, amit csinált és ő egyedül rájött arra is, hogy a kézben tartott mikrofon csak zavarja a játékban és a hangosításon semmit sem javít. A mellékszereplők is nagyon jók voltak. A farkasmajom fiú és a fekete hosszú hajú farkasmajom lány nagyon tudta a dolgát és borzasztóan jó mozgással bírnak. Egy kifinomultabb táncoreográfia nagyot tudna lendíteni a néha vontatott előadáson. Megfontolnám azt is, hogy a halott embert nem kéne-e valami állatnak kivinnie a színpadról, mert elég vicces volt számomra, hogy egyszer csak feláll és kísétál.

Nem szívesen írok rosszakat egyetlen előadásról sem, mert én is játszom és tudom, hogy minden darabban rengeteg munka, erőfeszítés és néha elpocsékoltnak érzett idő van, de kérek minden rendezőt, hogy igyekezzenek olyan darabokat választani a színészeiknek, hogy azok azt tudják megmutatni a színpadon, hogy mire képesek és ne azt, amire nem.

Szpisák Gyula

gyakorlatok című művére esett a választásunk. Az előadás címe: Másodszor, máshogyan! A cím arra utal, hogy Szabó Csilla első rendezése az **ÉS**-sel éppen a stílusgyakorlatok volt, régen, réges-régen...

Szpisák Gyula

FESZTIVÁLNAPLÓ

Szepsi 2010. november 19.

Holnap. De hol a nap? Fogom a tréningnadrágom, és megyek a színjátszók iskolázására. Csöpög az eső, kevesen vagyunk az új inkubátorházban. Szabó Csillával pedig jó játszani, de egyelőre csak beszélgetünk az itthoni és az otthoni állapotokról. Majd érkeznek még, s játszani kezdünk. Közmondásokat, utolsó mondatokhoz később helyszínt ad meg, majd egy Romhányi verset használunk lélekállapot kifejezésre. De miért vagyunk csak ennyien? Évekkel ezelőtt, amikor beszéltünk róla, hogy jó lenne valami tréning is a színjátszóknak, épp az volt a gondolat, hogy az előadások és a beszélgetések mellett találkozzunk a műhelymunkákban is. Próbáljunk ki helyzeteket, ismerkedjünk meg más módszerekkel, hiszen ha ezeket a játékokat otthon is kipróbáljuk, akkor lehet, hogy a társulat is megszereti és a rendezőnek is könnyebb dolga lesz. Talán majd szombaton többen leszünk.

Délután egy Labiche komédiával indulunk, a Vásárútról érkezett csapattal már két évvel ezelőtt találkoztam, akkor egy orosz komédiával álltak a színpadra, most egy francia vígjátékot választottak. Az embergyűlölő úr, tolvaj szolgáit és kunyeráló ismerőseit meguntán igazmondó vízholdóba

fekteti pénzét, ám a darab végére kiderül, hogy mit ér az igazmondás, hisz erősebb úr rajtunk a gerjedelem.

Az ezt követő betlehemes pástorjáték már a karácsonyt idézte fel a színpadon, Debrődről. A hagyományörző csoport szép feladatot vállalt fel, tanuljuk meg, hogyan volt régen. Egyik barátom mesélte, hogy egyes vidékeken már nem gyűjtik, hanem visszatartják a hagyományt néprajzos pedagógusok, kenderbajusszal véve fel a harcot az internettel és a megasztárral szemben.

Tornagörgőről is a hagyományos paraszti élet egyik fontos eseménye került a színpadra, s ez nem volt más, mint a szüret. A jó humorú, tisztán és erősen éneklő csapatot három éve még komédiát játszani láttam, két éve már lakodalmast hoztak, azt hiszem, rátaláltak arra az útra, amin járniuk kell. Szépen szólnak a dalok, én a gyűjtéshez nem értek, de a hangulatért, a szüretet körülvevő tréfákért szívesen elmennék Görgőre. No, meg persze borért, de csak jövőre, mert terjesztik, hogy idén csak borból lesz sok, mert a szőlő bizony kevés volt.

Aztán bejött a színpadra két apáca, akiket majdnem megették a dzsungellakók, akik a „vimmaue” (Az oroszlán ma éjjel alszik, ugye) dallamára táncoltak több alkalommal,

majd meg(ment)ette őket egy gorilla (a fölösleges rész kihúzandó). Talán röviden így lehetne összefoglalni a vezetéknyi lelkes összevisszaságot, amit kaptunk. Ennyi színjátszó ekkora játékedvvel és energiával most már foglalkozhatna valami értékesebb alapanyaggal is.

Végül a bemutatók sorát követte Nána, a Beugrással. Talán ez volt az eddigi legjobb, amit a nánaiktól láttam, mondtam este, de aztán szembe jutottak a fergeteges népi komédiák, és tényleg, azok is milyen jók voltak, úgy két évvel ezelőtt. Szóval tiszta helyzetet, egy beugrást játszának el a színpadon, vagyis színház a színházban játék, amiben a paródia mellett az önparódia is fellelhető volt. Jó a helyzet, jók a karakterek, és ami még fő, hogy megtanultak bánni az idővel is. Csak azt a köszöntőt lehetett volna fejből mondani, és akkor talán kiderült volna, hogy miért is írt komédiát a társulat vezetője a középén ülő (vagy az ott a zsűri helye?) képzeletbeli polgármester úrnak.

A szakmai beszélgetésen rengetegen voltunk. Ennyi ember, ilyen rövid idő alatt nem tud beszélgetni, így aztán meghallgattak minket, majd udvariasan véget ért az este. Véget ért volna, ha nem lett volna az a fránya töltött káposzta, és a hegy leve, no de erről most inkább csend. Holnap is nap lesz.

Körömi Gábor

A TALLÓSI CSEMADOK ALAPSZERVEZET életéből

Valamikor 2000-ben történt, ha visszanézek az idő távlatába, nem is olyan rég volt, amikor egy lelkes kis csapat elhatározta, hogy megtöri a 22 éves csöndet és esztrádcsoportot hoz létre. A gond ott kezdődött, hogy községünkben nincs kultúrház, azonban a képviselőtestület segítségével ezt a problémát is orvosoltuk. Még mindig a fülemben cseng a „gyertek gyerekek, tanuljuk a szerepet“, egy-egy kacaj a félresikerült szövegek hallatán, vagy az erős kritika a próbákon. Összeállt a műsor! Ezekben az években alakult a modern-táncsoport, melynek tagjai tánctudásukkal elkápráztatták a közönséget. Ezek a gyerekek ma már kész hölgyekké lettek. Büszkén mondhatom el, hogy a kedv és a tenni-akarás nem múlt el. Ennek bizonyítéka, hogy az utánpótlás nem csappant meg, ellenkezőleg: szeptembertől a kiscsoportban 17 gyerekkel foglalkozik a tánckoreográfus. Munkánkat öröm, de néha üröm is kíséri. De elég egy-egy mosoly, és a problémák könnyűszerrel megoldódnak.

Köztudott, hogy a mai világban minden korónának helye van. Mondhatnánk azt is, hogy az okos emberek befektetik oda, ahol minél kevesebb ráfordítással minél többet kamatozik. A mi tevékenységünk azonban kultúrát közvetít, ami sohasem volt és nem is lesz profitorientált. Mégis szükség van rá, mint a sóra, a mézre, vagy akár egy gyönyörű álomra, amiből nem akarunk felébredni.

Moderntánc-csoportunk is ezen fáradozik. A zene és a mozgás segítségével a szépség, a pénzben nem mérhető értéket közvetít. Örömet szerezni szüleinknek, nagymamáknak nagypapáknak, hogy tudják azt mondani: ez az én gyermekem, vagy éppen az unokám aki a színpadon jeleskedik. Ilyenkor elgondolkozhatunk azon, hogy ki az, akiért élünk, dolgozunk, küzdünk.

A téli hónapokban, a bálozások idején csoportunknak tapsolhatott a nagyközönség Tor-

nócon, Vízkeleten és természetesen idehaza a bálmegnyitón. A frappáns koreográfia mosolyt csalt az arcokra, néhány röpke órára igyekezett elfeledtetni a mindennapi rohanás fáradalmait. Ha a kedves olvasó megnézi az alábbi képeket, meggyőződik arról, hogy a kultúra igenis fontos a mindennapi élet forgatagához!

Gondolataimat talán Kodály Zoltán szavai-val zárnám, melyek azon a bizonyos esztrádon is elhangzottak:

“Kultúrát nem lehet örökölni. Az elődök kultúrája egy-kettőre elpárolog, ha minden nemzedék újra meg újra meg nem teremti magának.”

Hófehérke tegnap és ma

Szereposztás:

Hófehérke: Slachta Éva
Törpék- Fortunát táncsoport
Tánczos Hajnalka, Milinszky Vivien, Benedek
Viktória, Szüllő Patrícia,
Horváth Bianka Noémi
Boszorkány: Putyera Enikő
Királyfi: Horváth Máté
1.lovag: Sárkány Dávid
2.lovag: Szabó Viktor
Lányok-Impulz táncsoport:
Popluhár Tamara, Dömötör Bea, Radványi
Veronika, Nágel Kitty
Koreográfus:Házi Csilla
A csoport vezetője: Sárkány Beáta

„Valami elmúlt, valami véget ért”...

Minden véget ér egyszer és hát nincs ez másképpen a színjátszó fesztiválokkal sem. Apropó fesztivál! Úgy érzem, a fesztivál, mint olyan az idén is elmaradt, és az idejáró csoportok megint csak fellépni jöhettek el Szepsibe nem pedig fesztiválozni. Már évek óta így történik, és úgy gondolom, nincs ez így jól.

A csapatok nagyon szét vannak szórva, ami a lakhatást illeti, és nincs egy fesztiválklub, ami hajnalig szolgálhatná a bulizni és ismerkedni vágyók igényeit. Emlékszem még azokra az időkre, mikor a régi-új ismerősök a Hilton (Hotel Bódva) pincéjében hajnalig buliztak, beszélgettek, tapasztalatokat cseréltek, és nem tűntek el az előadást követően.

A másik problémám a nagytiszteletű zsűri hogyanja és miértje. Idén valahogy nem értettem, hogy mi a társadalmi (vagy másképpen ellen-)zsűri szerepe és lényege, mert a kiértékelésekben nem nagyon vettek részt, és nem hallhattak semmi okosat, ta-

nácsot vagy dicséretet tőlük a szereplők és rendezők. Pedig hát ugye a zsűri dolga egy ilyen fesztiválon nem merül ki abban, hogy díjakat ítél oda. A csapatoknak a fejlődéshez tanácsokra és segítségre van szüksége.

Nagyon jó dolog a rendezvényen a képzés, amit Szabó Csillák tartottak idén

másodízben. Sajnálom, hogy a csapatok részéről az érdeklődés nem volt olyan, mint amilyennek lennie kellett volna. Remélem, a következő éven ez az érdeklődés nagyobb lesz, mert ezek a képzések és játékok nagymértékben segítik a színjátszókat és rendezőket a fejlődésben.

Na de mit is akartam igazán mondani? Ja, hogy elmúlt, hogy véget ért. Jó volt. Búcsúzunk.

Búcsúzik a lakoma stábja is. Örülünk, hogy olvastatok minket, és elnézést kérünk a késésekért, ami az újság kinyomását illeti, de hát sajnos a Technika Ördöge is a stáb tagja volt. Kérem a szervezőket, hogy jövőre ne hívják, és a gázsiját osszák szét közöttünk. Sziasztok!

Szpisák Gyula

CSEMADOK ORSZÁGOS TANÁCSA - POZSONY

LOGO SPONZOROV:

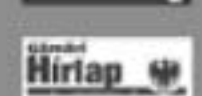
nka

MÉDIAPARTNEREINK:

Vasárnap

REGFILM

MÓRORSÁG

A FESZTIVÁL TÁRSRENDEZŐI ÉS TÁMOGATÓI: BÓDVA-VÖLGYI ÉS ÉRCHEGYSÉGI KULTURÁLIS KÖZPONT, B-A-Z MEGYEI PEDAGÓGIAI ÉS KÖZMŰVELŐDÉSI INTÉZET - MISKOLC, JAVISKO Kassai Figyelő SZABAD ÚJSÁG
KAZINCBARCIKA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA, SZEPSI VÁROS ÖNKORMÁNYZATA, BUZITA KÖZSEG ÖNKORMÁNYZATA
CSEMADOK SZEPSI ÉS BUZITAI ALAPSZERVEZETE, SZEPSI VÁROSI MŰVELŐDÉSI KÖZPONT, CSEMADOK MŰVELŐDÉSI INTÉZETE - DUNASZERDAHELY
TÁMOGATÓK: Szlovák Köztársaság Kulturális Minisztériumának Kisebbségi Főosztálya, Nemzeti Kulturális Alap - Budapest, Szepsi Város Önkormányzata, Tállya Község Önkormányzata, Hidasnémeti Község Önkormányzata, Ing. Csoltkó Jenő magánvállalkozó - Jászó, Buzita Község Önkormányzata, Poľnohospodárske družstvo NOVA BODVA, STONEL - Lukács Zoltán - Szepsi, Lukács János magánvállalkozó - Szepsi, TOLFI rendezvények hangosítása - Makranc, LILIUM AURUM Könyv és Lapkiadó Kft - Dunaszerdahely, NAP Kiadó - Dunaszerdahely, AB-ART Könyvkiadó - Pozsony, AUTO CLUB obchodné združenie - Szepsi, Stavebno - obchodná firma BUBI - Košice-Šaca, STS Metallov, Buzica 222, Pálos Márta, KVETY PROTEA, Moldava nad Bodvou, KUK & FUK - Csécs, EDEMI, Szepsi, Ing. Simon Béla magánvállalkozó - Tornagörgő